

Beeld/spraak

Mine DALEMANS / Jozefien VAN HUFFEL

MOL | De meesten weten niet dat ze een naam hebben. Ze hebben nog geen woorden op die dag, of toch niet voor de symbolen van het engagement van ouders, meter en peter. Ze zijn er nog maar net, de meesten. Maar niet allemaal, want sommige dopelingen, zoals hier in Mol, staan vlak voor hun eerste communie. Zij vertellen zelf verhalen, ze weten wat vriendschap en zorg zijn. Ze schrijven hun naam, kunnen papier vouwen tot een bloem. Maar zijn nog kinderlijk verwonderd als het water die dan doet ontluiken.

LEZERSBRIEVEN

Reageren op artikelen in deze krant? U kan schrijven of mailen (met vermelding van uw naam en adres) naar: **KERK & leven**, Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen of lezersbrieven@kerknet.be

Huwelijk

KERK & leven, 11 MAART 2015

Door de uitspraak over de 'konijnen' uit zijn context te halen, raakten de media de grote gezinnen pijnlijk. Daarom deed het goed te horen dat de paus het 'werkelijke gezin' helder verdedigt. Man en vrouw zijn aan elkaar geschonken, inclusief het bewust vader- en moeder-zijn, binnen een verbintenis voor het leven, door God als sacrament verheven en als blijvende persoons-gave aan mekaar door Kerk en gemeenschap herkend. Kinderen hebben het fundamentele mensenrecht binnen de liefde van hun ouders als een geschenk van God aanvaard en gekoesterd te worden. Alleen dan is hun menselijke waardigheid ten volle gerespecteerd.

Het gaat dus niet om een keuze waarvoor geen verantwoording nodig is, integendeel. Het gaat niet om de problematische toestand waarin kinderen belanden wanneer ouders hun de meest fundamentele rechten, het warme nest van vader en moeder, ontzeggen. Als kinderen door dramatische toestanden wees zijn, is een vervangend gezin zeker de beste oplossing. Dergelijke dramatische toestanden voorkomen, is

dan ook de eerste opdracht. Maar kinderen uitleveren aan louter persoonlijke verlangens, druist in tegen de menselijke waardigheid voor het kind.

De door Wim Backx opgenoemde toestanden in de rubriek *En wat denkt u?* en zeker de actuele tendens om homoparen kinderen toe te vertrouwen of lesbische vrouwen te insemineren, is moreel verwerpelijk. Dat is geen zaak van vrije keuze of discriminatie, maar van wat de paus egoïsmen noemt. Naar mijn gevoel had Wim Backx niet voor een relatie moeten kiezen, maar voor het huwelijk. Alleen daarin kan het aanvaarden van kinderen als een godsgeschenk onze maatschappij de nodige fundamenten voor blijvend geluk en vrede bezorgen.

L. KIEBOOMS, Genk

Angst voor islam

KERK & leven, 11 MAART 2015

1) Uw bericht *Angst voor islam* slaat de bal mis. Veel Arabieren en moslims blinken vaak uit in het zich voordoen als slachtoffer. Het is allereerst de Joodse gemeenschap in Europa die, overigens niet alleen in Frankrijk, het slachtoffer is van moslim-agressie. Zelfs in Israël worden de

Joden voortdurend door de Arabieren en islamieten belaagd.

2) Al meer dan 1.300 jaar zijn de islamieten erop uit gebieden van anderen te veroveren. Duizenden kerken en vele synagogen werden in het Midden-Oosten, Noord-Afrika en Turkije vernietigd of als moskeeën heringericht. Die gebieden waren 1.300 jaar geleden hoofdzakelijk christelijk en voor een deel ook joods. Ook nu moeten de overgebleven christelijke gemeenschappen vluchten wegens de agressie van extremistische islamitische militieën.

3) De belangrijke Joodse gemeenschappen die er vroeger hebben geleefd, alsook dokters, leerkrachten en wetenschappers die in die islamitische landen werkten, zijn er uit lijfsbehoud moeten wegtrekken. De facto mogen we van een etnische zuivering spreken.

4) In uw bericht staat dat in Frankrijk vier op de vijf slachtoffers (moslim)vrouwen zijn. Moet ik nu lachen of wenen? Moslimvrouwen zijn in de allereerste plaats slachtoffers in de moslimlanden en -gemeenschappen die worden gedomineerd door een archaisch gedachtegoed dat cultureel mee bepaald en geïnspireerd is door de islam.

5) Het is toch vreemd dat moslims zich per se in Europa willen vestigen. Is het omdat zij het hier zo veel slechter hebben of zwaar gediscrimineerd worden?

Over slachtoffers en verdraagszaamheid gesproken! Ik hoop uit de grond van mijn hart dat veel moslims inzien dat zij hun gedachtegoed en attitudes moeten aanpassen als ze in Europa willen blijven. Indien niet, dan wacht ons een moeilijke toekomst. Dat zijn harde woorden, maar het is goed de dingen te willen en te durven zeggen zoals ze zijn.

Rudi PUTTEMANS, via e-mail

Lijden

KERK & leven, 18 MAART 2015

Erik De Smet schreef in *Godgeleerd* een mooi stuk over God en het lijden. Ik denk dat de eerste vraag moet luiden: „Waarom bestaat het kwaad?” Voor mij is het lijden onlosmakelijk verbonden met Jezus' kruisdood. Ging Hij ons niet voor in een verschrikkelijk lijden? Meer nog, zijn striemen werden onze redding. De pijn van Golgota is ook onze pijn.

Soms hoort men van lijdende mensen een bijzonder blijde boodschap, namelijk dat zij het

verdriet en de onuitstaanbare pijnen van Onze-Lieve-Heer beter kunnen plaatsen dan gezonde mensen. Zij voelen de innige band met de opgestane Heer beter aan. Met andere woorden, het lijden brengt ons dicht bij het onwankelbare geloof. Velen kunnen dit niet vatten, maar het is een kracht die ons sterkt en zuivert. „Alles in stilte lijden om Jezus te behagen”, zijn dat geen heilige woorden van Theresia Van Lisieux? Laat ons dus op een andere manier naar het lijden kijken.

Luc VERREYCKEN, Aarschot

Advertentie

Promo's
vergelijken?

Hoeft niet.

Onze prijzen zijn al aangepast.

colruyt
laagste prijzen